
DEMOKRAATTISESTA NEUVOTTELUKOKOUKSESTA

Tänään alkaa Demokraattinen neuvottelukokous.

Emme ryhdy puhumaan siitä, miksi on kutsuttu koolle nimenomaan neuvottelukokous eikä Neuvostojen edustajakokous. Epäilemätöntä on, että edustajakokouksen valitsema Toimeenpaneva keskuskomitea, joka vaikeana historiallisena hetkenä ei ole vedonnut Neuvostojen edustajakokoukseen, vaan neuvottelukokoukseen, johon osallistuu porvarillisia aineksia, ei ole ainoastaan tehnyt törkeätä muodollista rikkomusta, vaan myöskin sallimattomasti vaihtanut vallankumouksellisten luokkien tahdon vallankumousvastustajien luokkien tahtoon. Toimeenpanevan keskuskomitean johtajien „aatteena“ on ilmeisesti ollut sensusmiesten vetäminen mukaan hinnalla millä hyvänsä...

Emme ryhdy puhumaan myöskään siitä, että hyvin monilta työväen ja sotilaiden Neuvostoilta, jotka voittivat vastavallankumouksen joukko-osastot avoimessa ottelussa, on riistetty äänioikeus neuvottelukokouksessa, jonka tehtävänä on ratkaista valtakysymys, kun taas sensusmiehet, jotka ovat suoranaisesti tai

välillisesti kannattaneet vastavallankumousta, ovat saaneet tuon oikeuden. Vallankumousten historiassa porvaristo on yleensä mielellään sallinut työläisten ja talonpoikien taistella yksin, omin päinsä ja omalla vastuullaan, mutta se on aina taistellut sitä vastaan, että voittaneet työläiset ja talonpojat olisivat saaneet nauttia voittonsa hedelmät ja nousta itse valtaan. Me emme luulleet Toimeenpanevan keskuskomitean häpäisevän lopullisesti itseään lähtemällä siinä suhteessa kulkemaan porvariston tietä...

On täysin ymmärrettävää, että kokonainen joukko työväen ja sotilaiden järjestöjä paikkakunnilla, selustassa ja rintamalla, Venäjän keskisellä alueella ja Harkovissa, Donetsin kaivosalueella ja Siperiassa, Samarassa ja Dvinskissä, ovat esittäneet kiihkeän vastalauseensa tuota vallankumouksen oikeuksien huutavaa rikkomista vastaan.

Mutta toistan, ettemme ryhdy puhumaan siitä. Siirrymme pääasiaan.

Neuvottelukokous on kutsuttu koolle, jotta se hahmoittelisi „vallankumouksellisen vallan järjestämistä“ varten välttämättömät ehdot.

Siis, miten on järjestettävä valta?

Epäilemättä voidaan järjestää se, mikä on omissa käsissä, mutta ei voida järjestää valtaa, joka on toisten hallussa. Neuvottelukokous, joka ottaa järjestääseen vallan, jota sillä ei ole, joka on keskitetty Kerenskin käsiin ja jonka Kerenski on jo kerran suunnannut „Neuvostoja ja bolshevikkeja“ vastaan Pietarissa, — tuo neuvottelukokous voi joutua mitä noloiimpaan asemaan heti ensimmäisessä yrityksessään siirtyä sanoista tekoihin.

Sillä jompikumpi:

Joko neuvottelukokous tosiaankin „ottaa“ vallan kaikesta huolimatta, ja silloin voidaan ja pitää puhua sen valtaaman vallankumouksellisen vallan järjestämisestä.

Tai neuvottelukokous ei „ota“ valtaa eikä katkaise välejään Kerenskiin, ja silloin vallan järjestämistä koskevien puheiden täytyy kiertämättä muuttua pelkäksi jaaritteluksi.

Mutta olettaamme — olettaamme hetkeksi, — että jonkin ihmeen avulla valta on otettu ja on tarpeen vain sen järjestäminen. Herää kysymys, miten se on järjestettävä? Minkälaisille perustoille se on rakennettava?

— Porvariston kanssa muodostettavan kokoomuksen perustalle! vastaavat Avksentjevit ja Tseretelit kuorossa.

— Ilman kokoomusta porvariston kanssa ei ole pelastusta! huutavat „Den“, „Volja Naroda“ ja muut imperialistisen porvariston säestäjät.

Mutta meillä on ollut kuusi kuukautta kokoomus porvariston kanssa. Mitä muuta tuo kokoomus on antanut meille kuin rappiotilan ja tuskallisen nälänhädän kärjistymisen, kuin sodan ja taloudellisen rappion pitkittymisen, kuin neljä valtapulaa ja Kornilovin kapinan, kuin maan nääntymisen ja sen joutumisen Lännen finanssiorjuuteen?

Eikö se riitä herroille sovittelijoille?

Puhutaan kokoomuksen voimasta ja mahdista, vallankumouksen „perustan laajentamisesta“ y.m. Mutta miksi kokoomus porvariston kanssa, kokoomus kadettien kanssa hajosi kuin tuhka tuuleen heti Kor-

nilovin kapinan ensimmäisestä puuskasta? Eivätkö kadetit karanneet hallituksesta? Missä on kokoomuksen „voima“ ja missä on tässä vallankumouksen „perustan laajentaminen“?

Ymmärtävätköhän herrat sovittelijat milloinkaan sitä, että liitossa karkurien kanssa ei voida „pelastaa vallankumousta“?

Kuka puolusti vallankumousta ja sen saavutuksia Kornilovin kapinan päivinä?

Ehkä „liberaalinen porvaristo“? Mutta se oli noina päivinä samassa leirissä kornilovilaisten kanssa vallankumousta ja sen Komiteoita vastaan. Miljukov ja Maklakov puhuvat nyt avoimesti siitä.

Ehkä „kauppa- ja teollisuusluokat“? Mutta ne myöskin olivat noina päivinä samassa leirissä Kornilovin kanssa. Kornilovin entisen Päämajan yhteydessä olleet „yhteiskunnalliset toimihenkilöt“ Gutshkov, Rjabushinski ja kumppanit puhuvat nyt avoimesti siitä.

Ymmärtävätköhän herrat sovittelijat milloinkaan sitä, että kokoomus porvariston kanssa on liitto Kornilovien ja Lukomskien kanssa?

Puhutaan teollisuuden rappiotilan kärjistymisestä, ja tällöin paljastetaan tosiasiajn perusteella työnsulkija-kapitalistit, että he tahallisesti supistavat tuotantoa... Puhutaan raaka-aineen puutteesta, ja tällöin paljastetaan tosiasioiden perusteella keinottelija-kauppiaat, että he piiloittavat puuvillaa, kivihiiltä y.m. ... Puhutaan nälänhädästä kaupungeissa, ja tällöin tosiasiajn perusteella syytetään keinottelevia pankkeja viljan kuljetuksen tahallisesta pidättämisestä... Ymmärtävätköhän herrat sovittelijat milloinkaan sitä,

että kokoomus porvariston kanssa, kokoomus sensusmiesten kanssa on liitto huijarien ja keinottelijain kanssa, liitto sotarosvojen ja työnsulkijain kanssa?

Ja eikö ole itsestään selvää, että vain taistelussa tilanherroja ja kapitalisteja vastaan, vain taistelussa kaikenkarvaisia imperialisteja vastaan, vain taistellen ja voittaen ne voidaan pelastaa maa nälänhädältä ja rappiotilalta, taloudelliselta nääntymykseltä ja finanssiromahdukselta, rappiolta ja autioitumiselta?

Ja kun Neuvostot ja Komiteat ovat osoittautuneet vallankumouksen pääturvaksi, kun Neuvostot ja Komiteat ovat voittaneet kapinaan nousseen vastavallankumouksen, niin eikö siitä käy selväksi, että niiden, ja vain niiden, on nyt oltava vallankumouksellisen vallan tärkeimpiä edustajia maassa?

Te kysytte: miten on järjestettävä vallankumouksellinen valta?

Sitähän jo järjestetään neuvottelukokouksen ulkopuolella ja mahdollisesti vastoin neuvottelukokouksen tahtoa, vastavallankumousta vastaan käytävän taistelun kulussa, porvaristosta tehdyn tosiasiallisen pesäeron pohjalla, taistelussa tuota porvaristoa vastaan, — vallankumouksellisista työläisistä, talonpojista ja sotilaista.

Tämän vallan aineksia ovat vallankumoukselliset Komiteat ja Neuvostot selustassa ja rintamalla.

Tämän vallan ituna on se vasen sivusta, joka kaiketi muodostetaan neuvottelukokouksessa.

Neuvottelukokouksen on muodollistettava ja vietävä päätökseen tämä vallankumouksellisen vallan kasvuprosessi, tahi sen on antauduttava Kerenskin armoille ja poistuttava näyttämöltä.

Toimeenpaneva keskuskomitea yritti eilen jo lähteä vallankumoukselliselle tielle hylkäämällä kokoomuksen kadettien kanssa.

Mutta kadetit ovat ainoa vakava porvarillinen puolue. Ymmärtävätköhän herrat sovittelijat, ettei ole muita porvarillisia piirejä, joiden kanssa voitaisiin järjestää kokoomus?

Riittääkö heillä rohkeutta tehdä valintansa?

Sittenpä hän saadaan nähdä.

*„Rabotshi Putj“ № 10,
syyskuun 14 pnä 1917
Pääkirjoitus*